

Reikningar o.fl. vegna sjóðsins handa ekkjum og börnum drukknaðra sjómanna 1854-1870

Aðfnr. 1344, örklit 20

Tekið af vef Borgarskjalasafnsins

www.borgarskjalasafn.is

Heimilt er að vitna í skjölín og skal þá geta uppruna þeirra.

Ljósmyndun þessara skjala var styrkt af Þjóðskjalasafni Íslands.

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Boðsbréf.

Eptir mikil mannskaðaveður hinn 6. apríl 1830, í hverju fjöldi manna drukknaði, sem róið hafði til fiskjar einkum frá Reykjavíkur bæ og Seltjarnarnes hrepp, buðu bæjarsógetinn í Reykjavík og sýslumaðurinn í Gullbringu- og Kjósar-sýslum eðallyndum mönnum til samskota handa eptirlátnum ekkjum og börnum þeirra fráföllnu. Þessi upphvatning bar einnig svo góða ávexti, að skotíð var á stuttum tíma saman meir en 1600 rdl., einkum úr Gullbringu- og Kjósar-sýslu og Reykjavíkur bæ, og var upphæð þessi ekki aðeins nægileg til að bæta úr neyð þeirra eptirlátnu munaðarleysingja, heldur urðu afgángs hér um bil 200 rdl., sem fyrir ráðstófun stiptamtmannsins voru settir inn í jardabókarsjóðinn. Peníngar þessir voru, með vökutum, sem jafnöndum var bætt við höfuðstólinn, árið 1840 orðnir að upphæð 293 rdl. 56 sk., og var þá með konungs-úrskurði 24. júní 1840 ákvæðið, að sé þetta skyldi vera undirstaða fyrir styrktarsjóði handa þursandi ekkjum og börnum sjómannna, sem drukkna á fiskiveiðum frá Reykjavíkur bæ og Gullbringu- og Kjósar-sýslum, hvar á landinu sem heir eiga heimili sitt. Jafnframt gaf konungur sjóðnum sjálfur 100 rdl. Með konungs-úrskurði þessum var og samþykkt reglugjörð fyrir sjóðinum, með hverri er ákvæðið, að tekjur hans skuli vera vextir af höfuðstólnum, gjáfr sem honum kunní að hlutnast, og loksins það sem afgángs kunní að verða af samskotum, sem eptirlieðis yrðu gjörð í tilefni af líkum mannskaða og heim sem varð í aprílmáni. 1830, og að sjóðurinn skuli aukast af tekjum þessum, þángáð til safnað er fullum 1000 rdl., þannig að enginn styrkur má veitast af honum, fyr en upphæð þessari er náð, og má aldrei úr því skerða svo höfuðstólinn, að 1000 rdl. verði ekki eptir, hvar á móti verja má til útgjaldanna vöxtunum af þessari upphæð og, ef meiru er safnað og sett á vöxtu, þá einnig heim parti af höfuðstólnum, sem er yfir 1000 rdl., ef þess þykir hörf, þó svo að ætlað sé kostal kappum, að auka sjóðinn svo mikil, sem unnt er, jafnvel eptir að hann hefir náð 1000 rdl. upphæð. Ennsfremur hefir reglugjörðin ákvæðið, að stjórnarnefnd skuli vera fyrir sjóðinum, og eiga í nefnd heirri að vera bæjarsógetinn í Reykjavík, dómirkirkjupresturinn, einn af Reykjavíkur bæjarfulltrúum, sem heir kjósa sjálfr úr flokki sínum, sýslumaðurinn og prófasturinn í Gullbringu- og Kjósar-sýslum, og annar upplýstur maður úr heiri sýslu, sem amtið út nefnir. Þessari nefnd er falið að ákvæða, hverjum eigi að veita styrk úr sjóðnum og hvað mikinn, hvað miklu af tekjum skuli verja til útgjaldanna og hvað mikil skuli setja á vöxtu. Þess má og enn geta, að þó sjóðurinn sé, eins og fyr er sagt, einkum ætlaður til styrktar handa ekkjum og börnum drukknaðra fiskimanna, þá er þó í reglugjörðinni svo fyrir skipað, að ef tekjur sjóðsins hrókkva til, megi einnig veita fátækum fiskimönnum í ofannefndum umdænum, sem kunna við áfallandi óhapp að missa í sjóinn skipastól sinn eða veiðarsæri, styrk nokkurn til að útvega sér ný skip, báta eða veiðarsæri.

Sjóður þessi er nú orðinn að upphæð 677 rdl. 90 sk., og á þannig nokkuð längt eptir að ná heim 1000 rdl., sem samkvæmt reglugjörðinni eiga að vera til, aður en hann geti farið í verkinu að vinna að augnamiði sínu. Það þarf ekki að skýra fyrir mönnum, hversu gagnlegur þvíslkur sjóður getur verið fyrir fiskimenn, og hin minnisstæðu og sorglegu dæmi, sem aptur og aptur hafa komið fram og það seinast í fyrra vetur, þar sem að menn hafa að morgni dags róið til fiskjar hér af nesjunum í sæmilegu veðri, en fjöldi af heim vegna áfallanda ofsavíðris aldrei komið að landi aptur, og þar við margar konur orðið ekkjur og mörgr börn fððurlaus, hljóta að vekja alvarlegan athuga manna á því, hversu mikil er varið í fyrir fiskimanninn og hversu mikla huggun það getur veitt honum, að hafa vissu um, að eptirlifandi konu og börnum hans muni verða nokkurnveginn borgið, ef hann skyldi verða fyrir sömu forlögum, sem svo opt hafa óvörum syrihitt marga góða sjómenn aður. Síðu ásali má búast við, þegar minnst vonum varir, og oss, sem nú erum stjórnarmenn þess umrædda sjóðs, hefir því þótt ástaða til að vekja athygli manna á því, hve askilegt það væri, ef sjóður þessi gati sem fyrst farið að verka til þess gagns, sem honum er ætlað, og hvort ekki sé tilefni til að skjóta saman til hans í þessu augnamiði, svo hann nái nú þegar að minnsta kosti heiri ákvæðnu 1000 rdl. upphæð. Vér erum fullvissir um, að þessi skoðun vor muni finna góðan róm, ekki einungis hjá fiskimönnum sjálfum í þessum umdænum, sem hlýtur að vera mest annt um þetta mállefni, og hjá innbúum þeirra annara umdæma, frá hverjum eru á ári hverju sendir híngáð menn til sjóróðra og sem eptir áðursögdum njóta góðs af sjóðnum jafnt og hinir, sem búa hér syðra, heldur einnig hjá heim mörgu örðrum bæði embættismönnum, kaupmönnum og bændum, sem bæði 1830 og síðar hafa sýnt fúsán og mannkærlegan vilja til að aflætta neyð munaðarleysingja þeirra, sem sjórinn hafi svípt vofeislega forstöðumönnum sínum.

Vér bjóðum því nú eðalbyndum mönnum meðal landa vorra til samskota handa sjöði þessum í því augnamiði, að hann geti sem fyrst orðið að því gagni, sem konungur hefur tilætlazt með úrskurði 24. júní 1840, og biðjum þá, sem vilja gefa gaum þessari upphvatningu, að rita hér á, hvað mikil þeir vilji gefa, svo og nöfn sín og heimili. Hverr er sjálfráður að gefa svo mikil og lítið til þessarar stiptunar sem vill; allt er tekið með þökkum; en þeir sem hafa efni og vilja til að gefa í meira lagi, þeir gefa margfaldlega, því þeirra gjafir bera ávoxt árlega; sömuleiðis er því þakkjátlega tekið, vilji sumir heldur lofa þessari stiptun árlegum styrk og efna síðan. Þar eð tilgángurinn er að gjafirr þær, sem inn koma, verði settar á vöxtu og heim bætt við höfuðstólinn, er það æskilegast að gjafirnar yrðu greiddar í peningum, en engu að síður verður samt eins veitt móttaka því, sem menn kynnu að vilja láta í tó af söngum sínum og leggja í því skyni inn hjá kaupmönnum hér syðra, og treystir nefndin því að öðru leyti, að þeir sem eru öðrum fremri meðal fiskimanna og, í sveitunum, prestar og hreppstjórar, aðstoði nefndina með því að safna undirskriptum undir böðsbreyfin, taka við gjöfunum og koma þeim á framsæri. Böðsbreyfin og gjafirnar eru menn beðnir að senda á sínum tíma til gjaldkera nefndarinnar, sem nú er Cancellíráð, land- og bæjarfógeti V. Finsen, og mun síðar verða í dagblöðnum skýrt frá upphæð gjafanna og nöfnum gefendanna, eins og að öðru leyti reikningar eru skýrsla um fjárhag sjóðsins mun framvegis verða árlega auglýstur.

Í stjórnarnesnd sjóðsins handa ekkjum og börnum drukknadra fiskimanna úr Reykjavík og Gullbringu og Kjósar, sýslum, 22. dag marz. 1855.

Á. Helgason. A. Baumann. Ó. Pálsson. Sigurður Íngjaldsson. Th. Johnsen. V. Finsen.

Nöfn og stétt gefendanna.	Heimili.	Hverjum gjöfn verður af-bent eða hvar innlögð.	Hvað mikil gefið er.
Nicolauß Jónssoni Von der Rose	Worluer Rose, afflechte Holligni...	64,-	64,-
Vinnu-máður Magni	Bon. B. Jónssons Skat	--	32,-
Conradus máður Bönni	Fr. Jónssons Skat	--	32,-
Vinnu-máður Sigurður Jónssons Skat	Jónssons Skat	--	16,-
Sóniaður Sigurður Jónssons for Fossarose	Fossarose	--	10,-
Vinnu-máður Guðni Höftans Raudalek	Raudalek	--	20,-
Bondi — Jon Stephans sona Jóni "spætum"	Jon Stephans sona Jóni "spætum"	--	20
Egill Stalleyrsson minnðaegum			2 Mydal
Vinnuður Ómundur Klæmðan Hlíðaegum			30
Vestnudur Kristján Jónssons Hlíðaegum			16
fismundur Jóni Þelísona Blöðu			40
fismundur Magni Einars Hlíðarhot			8
fismundur Jónar Hamarsen unhol			16
Gudbrandur Bönni Guðbrandur traddaskáldi			24
Jóni Þorvaldur Jónasson Hlíði			24
Pál Vinnu-máður Jónasson Hlíði			24
Stein Vinnu-máður Jónasson Hlíði			24
Johanns Oldi Birnir Preck'ellot			24

16^c - 3^a
21 m

Nófn og stétt gefendanna.	Heimili.	Hverjum gjöfin verður af- hent eða hvar innlögð.	Hvað mikil gefið er.
Niðmundur Þórhallsson	Ólfur Þórhallsson	... 6	72
Þórhallur Þiðar Guðmundur Ólafssonar með	Ólafssonar með	... 24	
Þórhallur Þorleifsson Gíslafðólmur	Gíslafðólmur	... 32	
Þorleifur Þórðarson Ísturkell	Ísturkell	... 15	
Kjartan Þórhólfsen Midgárdi	Midgárdi	... 16	
Gerlendingur Halakoti	Halakoti	... 8	
Jón Guðmundsson Þórhallsson	Ólafsson	... 12	
Gísligögnson fríður	fríður	... 18	
Bundi Arnar Þorgerðsson	Sudarkoti	... 32	
Linas Þórhallsson Þiðar Guðmundur Ninnunni	Ninnunni	... 32	
Ólafur Guðmundur Þórhallur Ólafsson	Ólafsson	... 15	
Petur Petursson Bundi	Bundir	... 48	
Helyggumson	Minnloegum	... 48	
		—	116

Aflar af Eru-Hallgrímum 5216
uppi Þjóru at upphaf 6^a 1/2
11-6

Nöfn og stètt gefendanna.	Heimili.	Hverjum gjöfin verður afhent eða hvar innlögð.	Hvað mikið gefst er.

Prentað í prentsmaðju Íslands, hjá E. Þórðarsyni 1855.

Síð. Mað Gannskárað, Land og Byggingu III.
Tinsen er Dags-Dato Þórir Mundið og und
indskrevað 62 er Seyr Röðruðurinn frá
Herr Egiði Hallgrímssonum Vagnum.

Kirkjubæjarklaustur 3 Septbr 1855

M W Birrell

D. C. W.

2-11
180' 11'
11' 11'

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Bodsbref.

Eptir mikið mannskaðaveður hinn 6. apríl 1830, í hverju fjöldi manna drukknaði, sem róið hafði til fiskjar einkum frá Reykjavíkur bæ og Seltjarnarnes hrepp, buðu bæjarfógetinn í Reykjavík og sýslumaðurinn í Gullbringu- og Kjósar-sýslum eðallyndum mönnum til samskota handa eptirlátnum ekkjum og börnum þeirra fráfullnu. Þessi upphvatning bar einnig svo góða ávexti, að skotið var á stuttum tíma saman meir en 1600 rdl., einkum úr Gullbringu- og Kjósar-sýslu og Reykjavíkur bæ, og var upphæð þessi ekki adeins nægileg til að bæta úr neyð þeirra eptirlátnu munaðarleysingja, heldur urðu afgángs hér um bil 200 rdl., sem fyrir ráðstöfun stiptamtmannsing voru settir inn í jarðabókarsjóðinn. Peníngar þessir voru, með vöxtum, sem jafnöndum var bætt við höfuðstólinn, árið 1840 orðnir að upphæð 293 rdl. 56 sk., og var þá með konungs-úrskurði 24. júní 1840 ákveðið, að fór þetta skyldi vera undirstaða fyrir styrktarsjóði handa þurfandi ekkjum og börnum sjómannna, sem drukkna á fiskiveiðum frá Reykjavíkur bæ og Gullbringu- og Kjósar-sýslum, hvar á landinu sem þeir eiga heimili sitt. Jafnframt gaf konungur sjóðnum sjálfur 100 rdl. Með konungs-úrskurði þessum var og samþykkt reglugjörð fyrir sjóðinum, með hverri er ákveðið, að tekjur hans skuli vera vextir af höfuðstólnum, gjafr sem honum kunni að hlutnast, og loksns það sem afgángs kunni að verða af samskotum, sem eptirléidis yrðu gjörð í tilefni af líkum mannskaða og þeim sem varð í aprílmáni. 1830, og að sjóðurinn skuli aukast af tekjum þessum, þangað til safnað er fullum 1000 rdl., þannig að enginn styrkur má veitast af honum, fyr en upphæð þessari er náð, og má alrei úr því skerða svo höfuðstólinn, að 1000 rdl. verði ekki eptir, hvar á móti verja má til útgjaldanna vöxtunum af þessari upphæð og, ef meiru er safnað og sett á vöxtu, þá einnig þeim parti af höfuðstólnum, sem er yfir 1000 rdl., ef þess hýkir þórs, þó svo að ætlað sé kostað kapps um, að auka sjóðinn svo mikið, sem unnt er, jafnvel eptir að hann hefir náð 1000 rdl. upphæð. Enn fremur hefir reglugjörðin ákveðið, að stjórnarfnd skuli vera fyrir sjóðinum, og eiga í nefnd þeiri að vera bæjarfógetinn í Reykjavík, dómkirkjupresturinn, einn af Reykjavíkur bæjarfulltrúum, sem þeir kjósa sjálfir úr flokki sínum, sýslumaðurinn og prófasturinn í Gullbringu- og Kjósar-sýslum, og annar upplýstur maður úr þeiri sýslu, sem amtið út nefnir. Þessari nefnd er falið að ákveða, hverjum eigi að veita styrk úr sjóðnum og hvað mikinn, hvað miklu af tekjunum skuli verja til útgjaldanna og hvað mikið skuli setja á vöxtu. Þess má og enn geta, að þó sjóðurinn sé, eins og fyr er sagt, einkum ætlaður til styrktar handa ekkjum og börnum drukknaðra fiskimanna, þá er þó í reglugjörðinni svo fyrir skipað, að ef tekjur sjóðsins hrökkvá til, megi einnig veita fátækum fiskimönnum í ofannefndum umdænum, sem kunna við áfallandi óhapp að missa í sjóinn skipastól sinn eda veiðarfæri, styrk nokkurn til að útvega sér ný skip, báta eða veiðarfæri.

Sjóður þessi er nú orðinn að upphæð 677 rdl. 90 sk., og á þannig nokkuð lángt eptir að ná þeim 1000 rdl., sem samkvæmt reglugjörðinni eiga að vera til, áður en hann geti farið í verkinu að vinna að augnamiði sínu. Það þarf ekki að skýra fyrir mönnum, hversu gagnlegur þvískur sjóður getur verið fyrir fiskimenn, og hin minnisstæðu og sorglegu daemi, sem aptur og aptur hafa komið fram og það seinast í fyrra vetur, þar sem að menn hafa að morgni dags róið til fiskjar hér af nesjunum í sæmilegu veðri, en fíldi af þeim vegna áfallanda ofsvaðris alrei komið að landi aptur, og þar við margar konur orðið ekkjur og mörg börn Óðurlans, hljóta að vekja alvarlegan athuga manna á því, hversu mikið er varið í fyrir fiskimanninn og hversu mikla huggun það getur veitt honum, að hafa vissu um, að eptirlifandi konu og börnum hans muni verða nokkurnveginn borgið, ef hann skyldi verða fyrir sömu forlögum, sem svo opt hafa óvörum fyrirhitt marga góða sjómenn áður. Slíku áfalli má búast við, þegar minnst vonum varir, og oss, sem nú erum stjórnarmenn þess umrædda sjóðs, hefir því þótt ástaða til að vekja athygli manna á því, hve askilegt það væri, ef sjóður þessi geti sem fyrst farið að verka til þess gagns, sem honum er ætlað, og hvort ekki sé tilefni til að skjóta saman til hans í þessu augnamiði, svo hann nái nú þegar að minnsta kosti heirri ákveðnu 1000 rdl. upphæð. Vér erum fullvissir um, að þessi skoðun vor muni finna góðan róm, ekki einungis hjá fiskimönnum sjálfum í þessum umdænum, sem hlýtur að vera mest annnt um þetta málefni, og hjá innibúum þeirra annara umdæma, frá hverjum eru á ári hverju sendir hingað menn til sjótóra og sem eptir áðursögðu njóta góðs af sjóðnum jafnt og hinir, sem búa hér syðra, heldur einnig hjá þeim mörgu óðrum bæði embættismönnum, kaupmönnum og bændum, sem bæði 1830 og síðar hafa sýnt fúsán og mannkærlegan vilja til að aflætta neyð munaðarleysingja þeirra, sem sjórinn hafði svíti vofeislega forstöðumönnum sínum.

Vér bjóðum því nú eða lyndum mönnum meðal landa vorra til samskota handa sjóði þessum í því augnamiði, að hann geti sem fyrst orðið að því gagni, sem konungur hefur tilætlæt með úrskurði 24. júní 1840, og biðjum þá, sem vilja gefa gaum bessari upphvatningu, að rita hér á, hvað mikið heir vilji gefa, svo og nöfn sín og heimili. Hverr er sjálfráður að gefa svo mikið og lítið til þessarar stiptunar sem vill; allt er tekið með þökkum; en heir sem hafa efni og vilja til að gefa i meira lagi, heir gefa margfaldlega, því heirra gjafir bera ávöxt árlega; sömuleiðis er því hakklátlega tekið, vilji sumir heldur losa þessari stiptun árlegum styrk og esna síðan. Þar eð tilgángurinn er að gjastr þær, sem inn koma, verði settar á vöxtu og heim bætt við höfuðstólinn, er það aðskilegast að gjafrnar yrðu greiddar í peningum, en engu að síður verður samt eins veitt móttaka því, sem menn kynnu að vilja láta í tó af söngum sínum og leggja í því skyni inn hjá kaupmönnum hér syðra, og treystir nefndin því að öðru leyti, að heir sem eru öðrum fremri meðal fiskimanna og, í sveitunum, prestar og hreppstjórar, aðstoði nefndina með því að safna undirskriptum undir boðsbréfinn, taka við gjöfunum og koma þeim á framsæri. Boðsbréfin og gjafrnar eru menn beðnir að senda á sínum tíma til gjaldkera nefndarinnar, sem nú eru Cancellíráð, land- og bæjarfógeti V. Finsen, og mun síðar verða í dagblöðnum skýrt frá upphæð gjasfanna og nöfnum gesendanna, eins og að öðru leyti reikníngur eða skýrsla um fjárhag sjóðsins mun framvegis verða árlega auglýstur.

Í stjórnarfnd sjóðsins handa ekkjum og börnum drukknáðra fiskimanna úr Reykjavík og Gullbringu og Kjósar sýslum, 22. dag marzm. 1855.

Á. Helgason. A. Baumann. Ó. Pálsson. Sigurður Íngjaldsson. Th. Johnsen. V. Finsen.

Nöfn og stett gefendanna.	Heimili.	Hverjum gjöfn verður afhent eða hvor innlögð.	Hvað mikið gefið er.
Hafliði Hannesson hreyfist	Sjúklinesi	100 - - -	
Hjörður Hannesson boriði	Sama þa	" " " 60	
Gudni Hannesson vistum	Sama þa	" " " 48 1/2	
Borkell Hannesson vistum	Sama þa	" " " 48	
Holgi Hafliðið sín	Sama þa	" " " 48	
Egilssur Þorsteinnson	þin þa	Hafliðið Sjúklinesi	48 1/2
Hafur og físson borið	Reykjavík	Hafliðið	52 1/2
Sæippur Þórsson ekki um Hafliðið	" " " "	" " " 64	
Gibrunnur Þórsson boriði	Stóral -	" " " 1 - -	
Gudmundur Þórsson boriði	Sama þa	" " " 48	
Rjörur Bjarnason vinnunum	Sama þa	" " " 8	
Fjórafangsfíssson boriði	ægíslóðum	" " " 48	
Gudmundur Hannalelsen boriði	Kirkjukota	" " " 48	
			7 - 24

bet 14,46 Vf

7
504

Nöfn og stétt gefendanna.	Heimili.	Hverjum gjöfin verður af-hent eða hvar innlögð.	Hvað mikið gefið er.

Nöfn og stétt gefendanna.	Heimili.	Hverjum gjöfin verður af-hent eða hvar innlögð.	Hvað mikil gesið er.

Prentað í prentsmaðju Íslands, hjá E. Þórðarsyni 1855.

Bøðsbræf.

Boðsbrèf.

Eptir mikil mannskáðaveður hinn 6. apríl 1830, í hverju fjöldi manna drukknaði, sem róid hafði til fiskjar einkum frá Reykjavíkur bæ og Seltjarnarnes hrepp, buðu bæjarsógetinn í Reykjavík og sýslumaðurinn í Gullbríngu- og Kjósar-sýslum ódallyndum mönnum til samskota handa eptirlátnum ekkjum og börnum þeirra frásöllnu. Þessi upphvatning bar einnig svo góða ávexti, að skotil var á stuttum tíma saman meir en 1600 rdl., einkum úr Gullbríngu - og Kjósar-sýslu og Reykjavíkur bæ, og var upphæð þessi ekki adeins nægileg til að bæta úr neyd þeirra eptirlátnu munadárleysingja, heldur urðu afgángs hér um bil 200 rdl., sem fyrir ráðstöfun stiptamtmannsins voru settir inn í jardbókarsjóðinn. Peningar þessir voru, með vöxtum, sem jafnóðum var bætt við höfuðstólinn, árið 1840 orðnir að upphæð 293 rdl. 56 sk., og var þá með konungs-úrskurði 24. júní 1840 ákvæðið, að fóretta skyldi vera undirstaða fyrir styrktarsjóði handa þurfandi ekkjum og börnum sjómannna, sem drukkna á fiskiveiðum frá Reykjavíkur bæ og Gullbríngu- og Kjósar-sýslum, hvar á landinu sem heir eiga heimili sitt. Jafnframt gaf konungur sjóðnum sjálfur 100 rdl. Með konungs-úrskurði þessum var og samþykkt reglugjörð fyrir sjóðinum, með hverri er ákvæðið, að tekjur hans skuli vera vextir af höfuðstólinum, gisfr sem honum kunní að hlutnast, og loksns það sem afgángs kunní að verða af samskotum, sem eptirleitís yrðu gjörð í tilefni af líkum mannskáða og heim sem varð í aprílmáni. 1830, og að sjóðurinn skuli aukast af tekjum þessum, þangað til safnað er fullum 1000 rdl., þannig að enginn styrkur má veitast af honum, fyr en upphæð þessari er náð, og má aldrei úr því skerða svo höfuðstólinn, að 1000 rdl. verði ekki eptir, hvar á móti verja má til útgjaldanna vöxtunum af þessari upphæð og, ef meiru er safnað og sett á vöxtu, þá einnig heim parti af höfuðstólinum, sem er yfir 1000 rdl., ef þess bykir þörf, þó svo að ætlu sér kostað kappsum, að auka sjóðinn svo mikil, sem unnt er, jafnvel eptir að hann hefti náð 1000 rdl. upphæð. Enn fremur hefir reglugjörðin ákvæðið, að stjórnarnefnd skuli vera fyrir sjóðinum, og eiga í nefnd heirri að vera bæjarsógetinn í Reykjavík, dómkirkjupresturinn, einn af Reykjavíkur bæjarsfulltrúum, sem heir kjósa sjálfr úr flokki sínum, sýslumaðurinn og prósasturinn í Gullbringu- og Kjósar-sýslum, og annar upplýstur maður úr heirri sýslu, sem amtið út nefnir. Þessari nefnd er falið að ákvæða, hverjum eigi að veita styrk úr sjóðnum og hvað mikinn, hvað miklu af tekjunum skuli verja til útgjaldanna og hvað mikil skuli setja á vöxtu. Þess má og enn geta, að þó sjóðurinn sé, eins og fyr er sagt, einkum ætlaður til styrktar handa ekkjum og börnum drukknaðra fiskimanna, þá er þó í reglugjörðinni svo fyrir skipað, að ef tekjur sjóðsins hrókkva til, megi einnig veita fátaekum fiskimönnum í ofanneyndum umdænum, sem kunna við áfallandi óhapp að missa í sjóinn skipastól sinn eða veiðarfæri, styrk nokkurn til að útvega sér ný skin, báta eða veiðarfæri

Sjóður pessi er nú orðinn að upphæð 677 rdl. 90 sk., og á þannig nokkuð lángt eptir að ná heim 1000 rdl., sem samkvæmt reglugjörðinni eiga að vera til, áður en hann geti farið í verkinu að vinna að augnamiði sínu. Það þarf ekki að skýra fyrir mönnum, hversu gagnlegur þvíslíkur sjóður getur verið fyrir fiskimenn, og hin minnisstæðu og sorglegu dæmi, sem aptur og aptur hafa komið fram og það seinast í fyrra vetur, þar sem að menn hafa að morgni dags röld til fiskjar hér af nesjunum í sæmilegu veðri, en fjöldi af heim vegna áfállanda ofsayrðris aldrei komið að landi aptur, og þar við margar konur orðið ekkjur og mörg börn fóðurlaus, hljóta að vekja alvarlegan athuga manna á því, hversu mikil er varið í fyrir fiskimanninn og hversu mikla huggun það getur veitt honum, að hafa vissu um, að eptirlifandi konu og börnum hans muni verða nokkurn veginn borgið, ef hann skyldi verða fyrir sömu forlögum, sem svo opt hafa óvörum fyrirhitt marga góða sjómann aður. Síslu áfalli má búast við, þegar minnst vonum varir, og oss, sem nú erum stjórnarmenn þess umrædda sjóðs, hefr því þótt ástæða til að vekja athygli manna á því, hve æskilegt það væri, ef sjóður pessi gæti sem fyrst farið að verka til þess gagns, sem honum er ætlad, og hvort ekki sé tilefni til að skjóta saman til hans í þessu augnamiði, svo hann nái nú þegar að minnsta kosti þeirri ákveðnu 1000 rdl. upphæð. Vér erum fullvissir um, að þessi skoðun vor muni finna góðan rím, ekki einungis hjá fiskimönnum sjálfum í þessum umdænum, sem blýtur að vera mest annat um þetta malefni, og hjá innibúum þeirra annara umdæma, frá hverjum eru á ári hverju sendir híngað menn til sjórðra og sem eptir áðursögðu njóta göds af sjóðnum jafnt og hinir, sem búa hér syðra, heldur einnig hjá heim mörgu óðrum bædi embættismönnum, kaupmönnum og bændum, sem bæði 1830 og síðar hafa sýnt fúsán og manukærlegan vilja til að aflætta neyð munadarleysingja þeirra, sem sjórinn hafið svipt vofeislega forstöðumönnum sínnum.

Vér bjóðum því nú eðallyndum mönnum meðal landa vorra til samskota handa sjöði þessum í því augnamiði, að hann geti sem fyrst orðið að því gagni, sem konungur hefur tilætlazt með úrskurði 24. júní 1840, og biðjum há, sem vilja gefa gaum þessari upphvatningu, að rita hér á, hvað mikið heir vilji gefa, svo og nöfn sín og heimili. Hverr er sjálfráður að gefa svo mikið og lítið til þessarar stiptunar sem vill; allt er tekið með þökkum; en heir sem hafa eftir og vilja til að gefa i meira lagi, heir gefa margfaldlega, því heirra gjafir bera ávöxt árlega; sömuleiðis er því þakklátlega tekið, vilji sumir heldur lofa þessari stiptun árlegum styrk og efna síðan. Þar eð tilgángurinn er að gjafir þær, sem inn koma, verði settar á vöxtu og þeim bætt við höfuðstólinn, er það askilegast að gjafirnar yrðu greiddar í peningum, en engu að síður verður samt eins veitt móttaka því, sem meðin kynnu að vilja láta í tě af föngum sínum og leggja í því skyni inn hjá kaupmönnum hér syðra, og treystir nefndin því að öruru leyti, að heir sem eru öðrum fremri meðal fiskimanna og, í sveitunum, prestar og hreppstjórar, aðstoði nefndina með því að safna undirskriptum undir boðsbréfin, taka við gjöfunum og koma þeim á framsæri. Boðsbréfin og gjafirnar eru menn bednir að senda á sínum tíma til gjaldkera nefndarinnar, sem nú er Cancellíráð, länd- og bæjarsógeti V. Finsen, og mun síðar verða í dagblöðnum skýrt frá upphæð gjafanna og nöfnum gefendanna, eins og að öruru leyti reikningur eða skýrla um fjárhag sjóðsins mun framvegis verða árlega auglýstur.

Í stjórnarnesfnd sjóðsins handa ekkjum og börnum drukknadra fiskimanna úr Reykjavík og Gullbringu og Kjósar sýslum, 22. dag marzmi. 1855.

A. Helgason. A. Baumann. Ó. Pálsson. Sigurður Íngjaldsson. Th. Johnsen. V. Finsen.

Nöfn og stétt gefendanna.	Heimili.	Hverjum gjöfn verður afhent eða hvar innlögd.	Hvað mikið gefið er.
Ólafur, Ólafs Þorláksson	Reykjavík	Samanlæs. Frá meðal	5 - - betalt
Ólafur Laxellat	Reykjavík	—	5 - - betalt
Ólafur Þorláksson Justílinus	Reykjavík	—	6 - - betalt
P. Þórirson Prospers	Vanaparður	—	5 - - borgat.
Þróunnars	ramarb.	—	5 - -
G. Guðmundsson	—	—	3 - - an Borgar
son Þórirson	—	—	3 - - borgat
Confessorat Moðrason	—	—	5 - - betalt
Jón Guðmundsson	—	—	2 - - betalt
Jón Arnarson	Reykjavík	—	3 - - borgat
Ólafur Þorláksson.	ramarb.	—	3 - - borgat
Jónas Guðmundsson	ramarb.	—	1 - - betalt

þlyðrap 46¹²

Nöfn og stétt gefendanna.	Heimili.	Hverjum gjöslin verður af- hent eða hvar innlöggð.	Hvað mikil gesíð er.
Jón Arnarson	Reynjavík	þórr	46 betalt
H. G. Thorsdóttir, Höfðingi	Langaravei	Sámon. Finnsen	9 — betalt
S. Melsted	Reykjavík	— " —	3 betalt.
J. H. Hallgrímsson	Reykjavík	— " —	3. betalt
		samtals	58-5

Nöfn og stétt gefendanna.	Heimili.	Hverjum gjöslin verður afhent eða hvar innlögð.	Hvað mikið gefið er.

Prentað í prentsmaðju Íslands, hjá E. Þórharsyni 1855.

Boðsþrèf.

Eptir mikil mannskaðaveður hinn 6. apríl 1830, í hverju fjöldi manna drukknaði, sem róð haði til fiskjar einkum frá Reykjavíkur bæ og Seltjarnarnes hrepp, buðu bæjarsógetinn í Reykjavík og sýslumaðurinn í Gullbringu- og Kjósar-sýslum eðallyndum mönnum til samskota handa eptirlátnum ekkjum og börnum þeirra frásöllnu. Þessi upphvatning bar einnig svo góða ávexti, að skotið var á stuttum tíma saman meir en 1600 rdl., einkum úr Gullbringu- og Kjósar-sýslu og Reykjavíkur bæ, og var upphæð þessi ekki aðeins nægileg til að bæta úr neyd þeirra eptirlátnu munadarleysingja, heldur urðu afgángs hér um bil 200 rdl., sem fyrir ráðstöfun stiptamtmannsins voru settir inn í jardabókarsjóðinn. Peníngar þessir voru, með vöxtum, sem jafnóðum var bætt við höfuðstólinn, árið 1840 orðnir að upphæð 293 rdl. 56 sk., og var þá með konungsúrskurði 24. júní 1840 ákveðið, að fór þetta skyldi vera undirstaða fyrir styrktarsjóði handa þurfandi ekkjum og börnum sjómannna, sem drukkna á fiskiveiðum frá Reykjavíkur bæ og Gullbringu- og Kjósar-sýslum, hvar á landinu sem þeir eiga heimili sitt. Jafnframt gaf konungur sjóðnum sjálfur 100 rdl. Með konungsúrskurði þessum var og samþykkt reglugjörð fyrir sjóðinum, með hverri er ákveðið, að tekjur hans skuli vera vextir af höfuðstólinum, gjáfr sem honum "kunni að hlutnast, og loksns það sem afgángs kunni að verða af samskotum, sem eptirleidis yrðu gjörð í tilefni af líkum mannskaða og þeim sem varð í aprílmáni. 1830, og að sjóðurinn skuli aukast af tekjum þessum, þangað til safnað er fullum 1000 rdl., þannig að enginn styrkur má veitast af honum, fyr en upphæð þessari er náð, og má alrei úr því skerða svo höfuðstólinn, að 1000 rdl. verði ekki eptir, hvar á móti verja má til útgjaldanna vöxtunum af þessari upphæð og, ef meiru er safnað og sett á vöxtu, þá einnig heim parti af höfuðstólinum, sem er yfir 1000 rdl., ef þess hykir þörf, þó svo að ætlið sé kostað kappsum, að auka sjóðinn svo mikil, sem unnt er, jafnvel eptir að hann hefir náð 1000 rdl. upphæð. Ennfremur hefr reglugjörðin ákveðið, að stjórnarnefnd skuli vera fyrir sjóðinum, og eiga í nefnd heirri að vera bæjarsógetinn í Reykjavík, dómkirkjupresturinn, einn af Reykjavíkur bæjarfulltrúum, sem þeir kjósa sjálfir úr flokki sínum, sýslumaðurinn og prófasturinn í Gullbringu- og Kjósar-sýslum, og annar upplýstur maður úr heiri sýslu, sem amtið út nefnir. Þessari nefnd er fallið að ákveða, hverjum eigi að veita styrk úr sjóðnum og hvað mikinn, hvað miklu af tekjunum skuli verja til útgjaldanna og hvað mikil skuli setja á vöxtu. Þess má og enn geta, að þó sjóðurinn sé, eins og fyr er sagt, einkum atlaður til styrktar handa ekkjum og börnum drukknaðra fiskimanna, þá er þó í reglugjörðinni svo fyrir skipað, að ef tekjur sjóðsins hrókkva til, megi einnig veita fátaðum fiskimönnum í ofan nefndum umdænum, sem kunna við áfallandi óhapp að missa í sjóinn skipastól sinn eða veiðarfæri, styrk nokkurn til að útvega sér ný skip, báta eða veiðarfæri.

Sjóður þessi er nú örðinn að upphæð 677 rdl. 90 sk., og á þannig nokkuð lángt eptir að ná þeim 1000 rdl., sem samkvæmt reglugjörðinni eiga að vera til, áður en hann geti farið í verkinu að vinna að augnamiði sínu. Það þarf ekki að skýra fyrir mönnum, hversu gagnlegur þvíslskur sjóður getur verið fyrir fiskimenn, og hin minnisstæðu og sorglegu dæmi, sem aptur og aptur hafa komið fram og það seinast í fyrra vetrar, þar sem að menn hafa að morgni dags röið til fiskjar hér af nesjunum í særilegu veðri, en fjöldi af þeim vegna áfallanda ofsviðris aldrei komið að landi aptur, og þar við margar konur orðið ekkjur og mörg börn fóðurlaus, hljóta að vekja alvarlegan athuga manna á því, hversu mikil er varið í fyrir fiskimanninn og hversu mikla huggun það getur veitt honum, að hafa vissu um, að eptirlifandi konu og børnum hans muni verða nokkurnveginn borgið, ef hann skyldi verða fyrir sömu forlögum, sem svo opt hafa óvorum fyrirhitt marga góða sjómanni aður. Síslu áfalli má búast við, þegar minnst vonum varir, og oss, sem nú erum stjórnarmenn þess umrædda sjóðs, hefir því þótt ástaða til að vekja athygli manna á því, hve æskilegt það væri, ef sjóður þessi gæti sem fyrst farið að verka til þess gagns, sem honum er ætlað, og hvort ekki sé tilefni til að skjóta saman til hans í þessu augnamiði, svo hann nái nú þegar að minnsta kosti heiri ákvæðnu 1000 rdl. upphæð. Vér erum fullvissir um, að þessi skoðun vor muni finna góðan róm, ekki einungis hjá fiskimönnum sjálfum í þessum umdæmum, sem hlýtur að vera mest antt um þetta malefni, og hjá innibúum heirra annara umdæma, frá hverjum eru á ári hverju sendir híngað menn til sjóróðra og sem eptir áðursögdum njóta góða af sjóðnum jafnt og hinir, sem búa hér syðra, heldur einnig hjá þeim mörgu óðrum bæði embættismönnum, kaupmönnum og bændum, sem bæði 1830 og síðar hafa sýnt fúsán og mannkærlegan vilja til að aflætta neyd munaþarleysingja heirra, sem sjórinna hafið svipt vofeislega forstöðumönnum sínum.

Vér bjóðum því nú eðallyndum mönnum meðal landa vorra til samskota handa sjöði þessum í því augnamiði, að hann geti sem fyrst orðið að því gagni, sem konungur hefr tilætlæst með úrskurði 24. júní 1840, og biðjum þá, sem vilja gefa gaum þessari upphvatningu, að rita hér á, hvað mikið heir vilji gefa, svo og nöfn sín og heimili. Hverr er sjálfráður að gefa svo mikið og lítið til þessarar stiptunar sem vill; allt er tekið með þökkum; en heir sem hafa efni og vilja til að gefa í meira lagi, heir gefa margfaldlega, því þeirra gjafir bera ávöxt árlega; sümuleiðis er því þakklátega tekið, vilji sumir heldur lofa þessari stiptun árlegum styrk og efna síðan. Þar eð tilgángurinn er að gjafir þær, sem inn koma, verði settar á vöxtu og heim bætt við höfuðstólinn, er það askilegast að gjafirnar yrðu greiddar í þeningum, en engu að síður verður samt eins veitt móttaka því, sem menn kynnu að vilja láta í tó af söngum sínum og leggja í því skyni inn hjá kaupmönnum hér syðra, og treystir nefndin því að óðru leyti, að heir sem eru óðrum fremri meðal fiskimanna og, í sveitunum, prestar og hreppstjórar, aðstoði nefndina með því að safna undirskriptum undir boðsbreyfin, taka við gjöfunum og koma þeim á framsfæri. Boðsbreyfin og gjafirnar eru menn beðnir að senda á sínum tíma til gjaldkera nefndarinnar, sem nú er Cancellíráð, land- og bæjarfógeti V. Finsen, og mun síðar verða í dagblöðunum skýrt frá upphæð gjafanna og nöfnum gefendanna, eins og að óðru leyti reikningur eða skýrla um fjárhag sjóðsins mun framvegis verða árlega auglýstur.

Í stjórnarnesfnd sjóðsins handa ekkjum og börnum drukkaðra fiskimanna úr Reykjavík og Gullbríngu og Kjósar sýslum, 22. dag marzm. 1855.

Á. Helgason. A. Baumann. Ó. Pálsson. Sigurður Íngjaldsson. Th. Johnsen. V. Finsen.

Nöfn og stétt gefendanna.	Heimili.	Hverjum gjöfn verður afhent eða hvar innlöggð.	Hvað mikið gefið er.

Nöfn og stètt gefendanna.	Heimili.	Hverjum gjöflun verður afhent eða hvar innlögð.	Hvað mikið gefið er.

Nöfn og stètt gefendanna.	Heimili.	Hverjum gjöfin verður af-hent eða hvar innlögð.	Hvað mikil gefið er.

Prentað í prentsmiðju Íslands, hjá E. Þórðarsyni 1855.

Bastbrieft um fórum annar, ðann er ódent eftirvaldum móttunum

✓ Sveinbjörn Sigurður a' Útlánum.	300-
✓ Vilhjálmur Harðarson, Kevningi	1-
✓ Ketill Jónasson	1-
✓ Ketill Ketilsson	1-
✓ Jón Nordfjord	1-
✓ Kaupmanni Þuríði	1-
✓ Jón Ólafsson	1-
✓ Pastor H. A. Sverrisson	1-
✓ Sigríður Ólafsdóttir	1-
✓ Magnús Waage	1-
✓ Knutsson Guðmundur Ólafsson	1-
✓ Egill Hallgrímsson	1-
✓ Knutsson Jón Jónasson og Jón Valursson	1-
✓ Síri Þorvaldur Þórhallsson	1-
✓ Jón Knutsson Jónasson Þorvaldsson (Grundar)	1-
✓ Svenbjörn Þorðarson, Þotthlastólin	1-
✓ Þorvaldur H. Þórhallsson	1-
✓ Skiptprofessor A. Helgason	20-
✓ Þórhallur Þorvaldsson	3-
✓ Professur H. Þórhallsson	4-
✓ Þórhallur Þórhallsson	20-
✓ Þórhallur Þórhallsson	
✓ Knutsson Magnús a' Gilsbæru	
✓ Knutsson Daniel a' Fróðastólin	
— Jón a' Hauði	
— Jón a' Hauðum	
✓ Knutsson Guðni a' Úpprólum	
— Þórhallur a' Hjartabælti	
— Jón a' Tindavæsi	
— Guðmundur a' Leirulður	
— Helgi a' Vögi	
✓ Síri Þorður a' Þorð	
— Þórhallur a' Hjartabælti	
— Svenbjörn a' Þakkránum	
— Arni a' Lombeistöðum 20-	
— Þórhallur a' Hraefnalei - 20-	
— Jón Freyr Jónasson — 1-	

flut 66

Prestari Jón Jonasson	4
Kapt. Skapkan	4
Raunmáður M. Johnsen	4
Fastr. Guðni Margríusson	10-
Kammarat Þ. Guðnudóttir	4-
Profastur Aronarður Johnsen	6
Kammarat Jón Steffensen	6
Sýlumáður Lasséus	4
Jón Árnason í Reykjavík	4
Sir Jóist Þimborðsson	1
All sýlumáður Melefður	6
Þógi — — Thorleifur	4
Jón — — Thorodður	4
Olendur — — Thorarinn	4
Björn Faðla Jónasson í Akureyri	2
Kammarat Knúf	4
— — Christensson	4
Sýlumáður Birnir	4
— — Snælfur	4
— — M. Johnsen	4
— — Jónas Þorsteins	4

Málf um seyrn

Um leid og egs með næfna manna veg fóftla yderi eyðingar
þar sem fyrir ~~hálfan~~ yderi grafið var til sjiðrins handa
eyðim dökkrar fiskimanns er þeim ~~þóttum~~ hafit gengit fyrir at
safur ~~leit~~, leit og mei ~~jaðar~~ 3 breyjar að ferðast fyrir
og ren til að gengta hafa verið Þjóðselsi, leit og mei ~~jaðar~~ fyrir
at undan til at ferildur ~~aferð a fóttum~~ a fóttum at bolla
~~at grafa blónum til at safna móðrin; vilt a fóttum~~
~~at~~, ~~at~~ ~~og~~ reads og yfir i fyrir syni hevet eitt af boddstreppu
þeim veri fyrir voru í tveimur.

Reykjavík, 10 apríl 1856.

- + Vitti Harðarson Keldurssen
- + Ketill Jónasson Þor.
- + Ketill Ketilsson Þor.
- + Kaupun Íns
- + S. Ólafsson
- + H. A. Svartefær
- + Magnus Waage
- + Egill Halldórsson
- + Sigríður Ólafsdóttir, Íns
- + Jóni Heppnið: Jónasson, Íns

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

þorr. Cancellaræ W. Fennier.

Lokfins fandist þig yfir hér tilskipið sýnir óskiptum með sonum
minum Eustachi Ólafssyni og Jóni Ólafssyni, þóttu gina gmina sýnir
giðum þánum fánabónum. Eni þáum hér tilskipið níður, en þig lokanum
li Cancelli fr. Ch. H. Bering uppá fán skrif er min tilfimin
av Þorða Þýgvínu fánum. —

Endingrafnið

Uppum 24. Þannar 1556

Ch. Ólafssyni

25.5

From Ganthiak Mr. H. Hansen

Printed by

Heckel

Bøðsbræf.

Eptir mikil mannskaðaveður hinn 6. apríl 1830, í hverju fjöldi manna drukknaði, sem róid hafði til fiskjar einkum frá Reykjavíkur bæ og Seltjarnarnes hrepp, buðu bæjarsógetinn í Reykjavík og sýslumaðurinn í Gullbringu- og Kjósar-sýslum eðallýndum mönnum til samskota handa eptirlátnum ekkjum og börnum þeirra frásóllnu. Þessi upphvatning bar einnig svo góða ávexti, að skotil var á stuttum tíma saman meir en 1600 rdl., einkum úr Gullbringu- og Kjósar-sýslu og Reykjavíkur bæ, og var upphæð þessi ekki aðeins nægileg til að bæta úr neyð þeirra eptirlátnu munadárleysingja, heldur urðu afgangs hér um bil 200 rdl., sem fyrir ráðstefun stiptamannsins voru settir inn í jardabókarsjóðinu. Peningar þessir voru, með vöxtum, sem jafnóðum var bætt við höfuðstólinn, árið 1840 orðnir að upphæð 293 rdl. 56 sk., og var þá með konungsúskurði 24. júní 1840 ákveðið, að fór þetta skyldi vera undirstaða fyrir styrktarsjóði handa þursandi ekkjum og börnum sjómanna, sem drukkna á fískiveiðum frá Reykjavíkur bæ og Gullbringu- og Kjósar-sýslum, hvar á landinum sem heir eiga heimili sitt. Jafnframt gaf konungur sjóðnum sjálfur 100 rdl. Með konungsúskurði þessum var og samþykkt reglugjörð fyrir sjóðinum, með hverri er ákveðið, að tekjur hans skuli vera vextir af höfuðstólinum, gjárt sem honum kunnii að verða af samskotum, sem eptirlieðis yrðu gjörd í tilefni af líkum mannskaða og þeim sem varð í aprílmáni 1830, og að sjóðurinn skuli aukast af tekjum þessum, þágað til safnað er fullum 1000 rdl., þannig að enginn styrkur má veitast af honum, fyr en upphæð þessari er náð, og má alrei úr því skerða svo höfuðstólinn, að 1000 rdl. verði ekki eptir, hvar á móti verja má til útgjaldanna vöxtunum af þessari upphæð og, ef meir er safnað og sett á vöxtu, þá einnig þeim parti af höfuðstólinum, sem er yfir 1000 rdl., ef þess bykir þörf, þó svo að ætlið sé kostað kappum, að auka sjóðinn svo mikil, sem unnt er, jafnvel eptir að hann hefr náð 1000 rdl. upphæð. Enn fremur hefr reglugjörðin ákveðið, að stjórnarnefnd skuli vera fyrir sjóðinum, og eiga í nefnd þeirri að vera bæjarsógetinn í Reykjavík, dómkirkjupresturinn, einn af Reykjavíkur bæjarsfulltrúum, sem heir kjósa sjálfur úr flokki sínum, sýslumaðurinn og prófasturinn í Gullbringu- og Kjósar-sýslum, og annar upplýstur maður úr þeiri sýslu, sem amtið út nefnir. Þessari nefnd er falið að ákvæða, hverjum eigi að veita styrk úr sjóðnum og hvað mikinn, hvað miklu af tekjunum skuli verja til útgjaldanna og hvað mikil skuli setja á vöxtu. Þess má og enn geta, að þó sjóðurinn sé, eins og fyr er sagt, einkum ætlaður til styrktar handa ekkjum og börnum drukknaðra fiskimanna, þá er þó í reglugjörðinni svo fyrir skipað, að ef tekjur sjóðsins hrökkva til, megi einnig veita fátaðum fiskimönnum í ofanneyndum umdænum, sem kunna við áfallandi óhapp að missa í sjóinn skipastélinn eda veiðarfæri, styrk nokkurn til að útvega sér ný skip, báta eða veiðarfæri.

Sjóður þessi er nú orðinn að upphæð 677 rdl. 90 sk., og á þannig nokkuð lángt eptir að ná þeim 1000 rdl., sem samkvæmt reglugjörðinni eiga að vera til, aður en hann geti farið í verkinu að vinna að augnamiði sínu. Það þarf ekki að skýra fyrir mönnum, hversu gagnlegur þvíslkur sjóður getur verið fyrir fiskimenn, og hin minnisstæðu og sorglegu dæmi, sem aptur og aptur hafa komið fram og það seinast í fyrra vetur, þar sem að menn hafa að morgni dags róið til fiskjar hér af nesjunum í sæmilegu veðri, en fjöldi af þeim vogná áfallanda ofsviðris alrei komið að landi aptur, og þar við margar konur orðið ekkjur og mörg börn fóðurlaus, hljóta að vekja alvarlegan athuga manna á því, hversu mikil er varið í fyrir fiskimanninn og hversu mikla huggun það getur veitt honum, að hafa vissu um, að eptirlifandi konu og börnum hans muni verða nokkurnveginn borgið, ef hann skyldi verða fyrir sömu forlögum, sem svo opt hafa óvörum fyrirhitt marga góða sjómann áður. Slíku áfalli má búast við, þegar minnst vonum varir, og oss, sem nú erum stjórnarmenn þess umrædda sjóðs, hefr því þótt ástaða til að vekja athygli manna á því, hve æskilegt það væri, ef sjóður þessi gæti sem fyrst farið að verka til þess gagns, sem honum er ætlað, og hvort ekki sé tilefni til að skjóta saman til hans í þessu augnamiði, svo hann nái nú þegar að minnsta kosti þeiri ákveðnu 1000 rdl. upphæð. Vér erum fullvissir um, að þessi skoðun vor muni finna góðan róm, ekki einungis hjá fiskimönnum sjálfum í þessum umdænum, sem blýtur að vera mest annt um þetta mállefni, og hjá innbúnum þeirra annara umdæma, frá hverjum eru ári hverju sendir híngað menn til sjóróðra og sem eptir ádursögðu njóta góðs af sjóðnum jafnt og hinir, sem búa hér syðra, heldur einnig hjá þeim mörgu öðrum bæði embættismönnum, kaupmönnum og bændum, sem bæði 1830 og síðar hafa sýnt fúsan og mannkierlegan vilja til að aflattra neyð munadárleysingja þeirra, sem sjórinn hafði svípt voceflegra forstöðumönnum sínum.

Vér bjóðum því nú eðallyndum mönnum meðal landa vorra til samskota handa sjöði þessum í því augnamiði, að hann geti sem fyrst orðið að því gagni, sem konungur hefr tilætlæt með úrskurði 24. júní 1840, og biðjum þá, sem vilja gefa gaum þessari upphvatningu, að rita hér á, hvað mikil þeir vilji gefa, svo og nöfn sín og heimili. Hverr er sjálfráður að gefa svo mikil og lítið til þessarar stiptunar sem vill; allt er tekið með þókkum; en þeir sem hafa efni og vilja til að gefa í meira lagi, þeir gefa margfaldlega, því þeirra gjafir bera ávöxt árlega; sūmuleiðis er því þakklátega tekið, vilji sumir heldur lofa þessari stiptun árlegum styrk og efna síðan. Þar eð tilgángurinn er að gjafir þær, sem inn koma, verði settar á vöxtu og þeim bætt við höfuðstólinn, er það æskilegast að gjafirnar yrðu greiddar í peningum, en engu að síður verður samt eins veitt móttaka því, sem menn kynnu að vilja láta í tó af föngum sínum og leggja í því skyni inn hjá kaupmönnum hér syðra, og treystir nefndin því að öðru leyti, að þeir sem eru öðrum fremri meðal fiskimanna og í sveitnum, prestar og hreppstjórar, aðstoði nefndina með því að safna undirskriptum undir boðsbréfin, taka við gjöfunum og koma þeim á framfæri. Boðsbréfin og gjafirnar eru menn beðnir að senda á sínum tíma til gjaldkera nefndarinnar, sem nú er Cancellíráð, land- og bærarfógeti V. Finsen, og mun síðar verða í dagblöðnum skýrt frá upphæð gjafanna og nöfnum gefendanna, eins og að öðru leyti reikningur eða skýrsla um fjárhag sjóðsins mun framvegis verða árlega auglystur.

Í stjórnarnefnd sjóðsins handa ekkjum og börnum drukknadra fiskimanna úr Reykjavík og Gullbríngu og Kjósar sýslum, 22. dag marz. 1855.

A. Helgason. A. Baumann. Ó. Pálsson. Sigurður Íngjaldsson. Th. Johnsen. V. Finsen.

Nöfn og stett gefendanna.	Heimili.	Hverjum gjöfn verður afhent eða hvor innlögd.	Hvað mikil gefið er.
Magnus J. Vaage -	a Skórvogum i Frískripti	at Vötting - 4 -	4
Jón M. Vaage bónið Samaskáðar	-	-	3 -
Benedík M. Vaage U. madr - þar	-	-	2 -
Eiðr M. Vaage bónið a Gardhúsum	-	-	3 -
Jón Ketils Þólfseignarlondi, Sudurkot	-	-	2
Stephán Jónasson Vinumadr - þar	-	-	1 -
Jón Sigurðsson Vinumadr a Lundi i	til ekki Waage	- - - - " 32/	
Bjarni Þórdarson -	a Borg	til Sama - - - - " 16/	
Jón Jónasson Síður Þóðr	a Njardvík	til Sama - - - - " 48	
Gúðlog Jónsdóttir Ekkia a Holma Þud	-	- - - - " 32	
Bergsteinn Þorkelsson Lónið a Vigdísri Völlum	-	- - - - " 16/	
Jón Sveinsson bónið a Grafarkotsi	til Jóns Vaage	- - - - " 32	
Johannes Vigfusson U. ma. Vatnshóli	-	- - - - " 16	
Jóni Þórdarson - a Gullbergsstöðum	-	-	Flýkt = 18 - "

Nöfn og stétt gefendanna.	Heimili.	Hverjum gjöfn verður af-hent eða hvar innlögð.	Hvað mikið gefið er.
Ólafur Þórhólfur Þórhólfsson	Ljósá	Slutt - - 18 rd	
Jón Þórhólfur	Samabær	- - - n - 16/	16
Gudmundur Gudmundsson	þar	- - - n - 16	
Johannes Jónasson Umadr	Dældartunga	- - - n - 16	
Björn Eggerlsón	a Hörrum	- - - n - 16	
Augusti Þ. Blönddal. Þórn	Ljósá	- - - 1 - n	
Jón Jónasson bóni a Tumakoti	Ljósá	- - - 1 - n	
Pétur Jónasson Umadr	þar	- - - n - 48.	
			21 rd 32?

Stórievogum 20. Januar 1856

M. Waage

þar var Gancellirice Lund og Þorsteingr. V. Þunneb.

Nöfn og stétt gefendanna.	Heimili.	Hverjum gjöflin verður af-hent eða hvar innlögð.	Hvað mikil gefið er.

Prentað í prentsmiðju Íslands, hjá E. Þórðarsyni 1855.

Jur Cau allraad Fissén Reiswog
in Yoo Dabartsguði Gravskarlfos
Ladie Rígsdala frá Þorlög ofur
Waage Stora ogan.

V-44
11-6
nr 8

Reykjavík 30. Jan 1856
W. Fischer

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Boðsbréf.

Eptir mikil mannskaðaveður hinn 6. apríl 1830, í hverju fjöldi manna drukknaði, sem róid hafði til fiskjar einkum frá Reykjavíkur bæ og Seltjarnarnes hrepp, buðu bæjarfógetinn í Reykjavík og sýlumaðurinn í Gullbringu- og Kjósar-sýslum eðallyndum mönnum til samskota handa eptirlátnum ekkjum og börnum þeirra frásöllnu. Þessi upphvatning bar einnig svo góða ávexti, að skotíð var á stuttum tíma saman meir en 1600 rdl., einkum úr Gullbringu- og Kjósar-sýslu og Reykjavíkur bæ, og var upphæð þessi ekki aðeins nægileg til að bæta úr neyð þeirra eptirlátnu munaðarleysingja, heldur urðu afgángs hér um bil 200 rdl., sem fyrir ráðstöfun stiptamtmannsins voru settir inn í jardbókarsjóðinn. Peningar þessir voru, með vöxtum, sem jafnöðum var bætt við höfuðstólinn, árið 1840 orðnir að upphæð 293 rdl. 56 sk., og var þá með konungsúrskurði 24. júní 1840 ákvæðið, að sé þetta skyldi vera undirstaða fyrir styrktarsjóði handa þurfandi ekkjum og börnum sjómanna, sem drukkna á fiskiveiðum frá Reykjavíkur bæ og Gullbringu- og Kjósar-sýslum, hvar á landinu sem heir eiga heimili sitt. Jafnframt gaf konungur sjóðnum sjálfur 100 rdl. Með konungsúrskurði þessum var og samþykkt reglugjörð fyrir sjóðinum, með hverri er ákvæðið, að tekjur hans skuli vera vextir af höfuðstólnum, gjáfr sem honum kunní að hlutnast, og loksns það sem afgángs kunní að verða af samskotum, sem eptirleidis yrðu gjörð í tilefni af líkum mannskaða og heim sem vard í aprílmáni. 1830, og að sjóðurinn skuli aukast af tekjum þessum, þágað til safnað er fullum 1000 rdl., þannig að enginn styrkur má veitast af honum, fyr en upphæð þessari er náð, og má alrei úr því skerða svo höfuðstólinn, að 1000 rdl. verði ekki eptir, hvar á móti verja má til útgjaldanna vöxtunum af þessari upphæð og, ef meiru er safnað og sett á vöxtu, þá einnig heim parti af höfuðstólinum, sem er yfir 1000 rdl., ef þess hykir þórf, þó svo að ætlað sè kostað kappum, að auka sjóðinn svo mikil, sem unnt er, jafnvel eptir að hann hefir náð 1000 rdl. upphæð. Enn fremur hefir reglugjörðin ákvæðið, að stjórnarnefnd skuli vera fyrir sjóðinum, og eiga í nefnd þeirri að vera bæjarfógetinn í Reykjavík, dómkirkjupresturinn, einn af Reykjavíkur bæjarfulltrúum, sem heir kjósa sjálfr úr flokki sínum, sýlumaðurinn og prófasturinn í Gullbringu- og Kjósar-sýslum, og annar upplýstur maður úr þeirri sýslu, sem amtið út nefnir. Þessari nefnd er falið að ákvæða, hverjum eigi að veita styrk úr sjóðnum og hvað mikinn, hvað miklu af tekjunum skuli verja til útgjaldanna og hvað mikil skuli setja á vöxtu. Þess má og enn geta, að þó sjóðurinn sè, eins og fyr er sagt, einkum ætlaður til styrktar handa ekkjum og börnum drukknaðra fiskimanna, þá er þó í reglugjörðinni svo fyrir skipað, að ef tekjur sjóðsins hrókkva til, megi einnig veita fátækum fiskimönnum í ofannefndum umdænum, sem kunna við áfallandi óhapp að missa í sjóinn skipastóli sinn eða veiðarfæri, styrk nokkurn til að útvega sér ný skip, báta eða veiðarfæri.

Sjóður þessi er nú orðinn að upphæð 677 rdl. 90 sk., og á þannig nokkuð lángt eptir að ná heim 1000 rdl., sem samkvæmt reglugjörðinni eiga að vera til, aður en hann geti farið í verkinu að vinna að augnamiði sínu. Það þarf ekki að skýra fyrir mönnum, hversu gagnlegur þvískur sjóður getur verið fyrir fiskimenn, og hin minnisstæðu og sorglegu dæmi, sem aptur og aptur hafa komið fram og það seinast í fyrra-vetur, þar sem að menn hafa að morgni dags róid til fiskjar hér af nesjunum í sæmilegu veðri, en fjöldi af heim vegna áfallanda ofsviðris aldrei komið að landi aptur, og þar við margar konur orðið ekkjur og mörög börn földurlaus, hljóta að vekja alvarlegan athuga manna á því, hversu mikil er varið í fyrir fiskimanninn og hversu mikla huggun það getur veitt honum, að hafa vissu um, að eptirlifandi konu og börnum hans muni verða nokkuruveginn borgið, ef hann skyldi verða fyrir sömu forlögum, sem svo opt hafa óvorum fyrirhitt marga góða sjómenn aður. Síslu áfalli má búast við, þegar minnst vonum varir, og oss, sem nú erum stjórnarmenn þess umrædda sjóðs, hefir því þótt ástæða til að vekja athygli manna á því, hve æskilegt það væri, ef sjóður þessi gæti sem fyrist farið að verka til þess gagns, sem honum er ætlað, og hvort ekki sè tilefni til að skjóta saman til hans í þessu augnamiði, svo hann nái nú þegar að minnsta kosti þeirri ákvæðnu 1000 rdl. upphæð. Vér erum fullvissir um, að þessi skoðun vor muni finna góðan róm, ekki einungis hjá fiskimönnum sjálfum í þessum umdænum, sem blýtur að vera mest annt um þetta málefni, og hjá innibúnum þeirra annara umdæma, frá hverjum eru á ári hverju sendir híngáð menn til sjóróðra og sem eptir aðursögdú njóta góðs af sjóðnum jafnt og hinir, sem búa hér syðra, heldur einnig hjá heim mörgu öðrum bæði embættismönnum, kaupmönnum og bændum, sem bæði 1830 og síðar hafa sýnt fúsán og mannkærlegan vilja til að aflætta neyð munaðarleysingja þeirra, sem sjórinna hafði svípt vofeillega forstöðumönnum sínum.

Vér bjóðum því nú eðallyndum mönnum meðal landa vorra til samskota handa sjóði þessum í því augnamiði, að hann geti sem fyrst orðið að því gagni, sem konungur hefr tilætlæzt með úrskurði 24. júní 1840, og biðjum þá, sem vilja gefa gaum þessari upphvatningu, að rita hér á, hvað mikið heir vilji gefa, svo og nöfn sín og heimili. Hverri er sjálfráður að gefa svo mikið og lítið til þessarar stiptunar sem vill; allt er tekið með þökkum; en heir sem hafa efni og vilja til að gefa i meira lagi, heir gefa margfaldlega, því heirra gjafir bera ávöxt árlega; sümuleiðis er því þakklátegla tekið, vilji sumir heldur lofa þessari stiptun árlegum styrk og efna síðan. Þar eð tilgángurinn er að gjafir hær, sem inn koma, verði settar á vöxtu og heim bætt við höfuðstólinn, er það æskilegast að gjafirnar yrðu greiddar í peningum, en engu að síður verður samt eins veitt móttaka því, sem menn kynnu að vilja láta í tó af söngum sínum og leggja í því skyni inn hjá kaupmönnum hér syðra, og treystir nefndin því að örðru leyti, að heir sem eru örðrum fremri meðal fiskimanna og, í sveitunum, prestar og hreppstjórar, aðstoði nefndina með því að safna undirskriptum undir boðsbréfin, taka við gjöfunum og koma heim á framsæri. Boðsbréfin og gjafirnar eru menn bednir að senda á sínum tíma til gjaldkera nefndarinnar, sem nú er Cancellíráð, land- og þejarfógeti V. Finsen, og mun síðar verða í dagblöðnum skýrt frá upphæð gjafana og nöfnum gefendanna, eins og að örðru leyti reikníngur eða skýrla um fjárhag sjóðsins mun framvegis verða árlega auglýstur.

Í stjórnarnefnd sjóðsins handa ekkjum og börnum drukknaðra fiskimanna úr Reykjavík og Gullbríngu og Kjósar sýslum, 22. dag marzm. 1855.

Á. Helgason. A. Baumann. Ó. Pálsson. Sigurður Íngjaldsson. Th. Johnsen. V. Finsen.

Nöfn og stétt gefendanna.	Heimili.	Hverjum gjöfin verður afhent eða hvar innlöögð.	Hvað mikið gefið er.
het v/s Tjórhóli	Reykjavík	gjaldkera	10 ²
het v/s W. Biering	Reykjavík	gjaldkera	10 ²
het v/s G. Simonsen	Reykjavík	gjaldkera	þost
Lehalle	ibid	ibid	5 ²
Torb Berndielsen	ibid	ibid	5 ² Lehalle
Batall W. O. Robb	ibid	ibid	5 ²
het v/s H. Petersen	ibid	batall	2 ²
het v/s J. Knudsen	ibid	ibid	1
het v/s G. Simonsen	ibid	ibid	2
D. Beenhoffs	"	bat	1
Heilmann	"	bat	1
J. W. Wattman	"	bat	11 ²
" Guensin	"	bat	21 ²
			109

Nöfn og stétt gefendanna.	Heimili.	Hverjum gjöfin verður af- hent eða hvar innlögð.	Hvað mikið gefið er.
A. Smith	Reykjavík	til Íslenska	69
J. Jacobsen	a	- a bilfæ	200
N. Chr. Haarsteen	do	til Íslenska	400
Jón Marcellus	Reykjavík	til Íslenska	25
Olafur Þorðarson	Vatnsfjörður	—	1/-
Jón Þórhilfason	Egey	—	1232
			84 - 32

Nöfn og stètt gefendanna.	Heimili.	Hverjum gjöfin verður af-hent eða hvar innlögð.	Hvað mikið gefið er.

Prentað í prentsmiðju Íslands, hjá E. Þórðarsyni 1855.

Til Ekkna fjarfins á og at borga^{ar 2}

þyrir kétill i khjúvagi	bond	1	8
Jóhann P. Þorstein		2	"
" John Hansen		1	"
" Simonsen		2	"
" D. Bernhoff		1	"
" Heilmann		1	"
" Skjálfathárin		1	"
" Siemsen		21	"
" M. Johnsen		10	"
" M. Smith		5	"
" S. Jacobsen		2	"
" N. Haukeen		4	"
" J. Maronien		2	"
		112	1-8

Olar a Vaxenda

Jan Petersen Engey, 114/104 Klípp

118-68	Vilb. Jonstott Blað 54 bif.	1	1-14
70			
148-68			
60			
88-44			
imports			
42-12	Jan Jónasson Melthas 5/124	1	1-3
	Einar Magnús Óskalde 5/64 44	1	-n-9
	Alexius Arnaf 2-84	n	-3-2
	berlað 2/118	118	4

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Bóðsbréf.

þeptir mikið mannskaðaveður hinn 6. apríl 1830, í hverju fjöldi manna drukknaði, sem róið hafði til fiskjar einkum frá Reykjavíkur bæ og Seltjarnarnes hrepp, buðu bæjarfógetinn í Reykjavík og sýslumaðurinn í Gullbríngu- og Kjósar-sýslum eðallyndum mönnum til samskota handa eptirlátnum ekkjum og börnum þeirra frásílunu. Þessi upphvatning bar einnig svo góða ávexti, að skotið var á stuttum tíma saman meir en 1600 rdl., einkum úr Gullbríngu- og Kjósar-sýslu og Reykjavíkur bæ, og var upphæð þessi ekki aðeins nægileg til að bæta úr neyð þeirra eptirlátnu munadarleysingja, heldur urðu afgangs hér um bil 200 rdl., sem fyrir ráðstöfun stiptamtmannsins veru settir inn í jarðabókarsjóðinn. Peningar þessir voru, með vöxtum, sem jafnöðum var bætt við höfuðstólinn, árið 1840 orðnir að upphæð 293 rdl. 56 sk., og var þá með konungs-úrskurði 24. júní 1840 ákvæðið, að sé þetta skyldi vera undirstáða fyrir styrktarsjóði handa þurfandi ekkjum og börnum sjómanna, sem drukkna á fiskiveidum frá Reykjavíkur bæ og Gullbríngu- og Kjósar-sýslum, hvar á landinu sem þeir eiga heimili sitt. Jafnframt gaf konungur sjóðnum sjálfur 100 rdl. Með konungs-úrskurði þessum var og samþykkt reglugjörð fyrir sjóðinum, með hverri er ákvæðið, að tekjur hans skuli vera vextir af höfuðstólinum, gjörd sem honum kunni að hlutnast, og loksins það sem afgangs kunni að verða af samskotum, sem eptirleðis yrðu gjörd í tilefni af líkum mannskaða og þeim sem varð í aprílmáni. 1830, og að sjóðurinn skuli aukast af tekjum þessum, þángáð til safnað er fullum 1000 rdl., þannig að enginn styrkur má veitast af honum, fyr en upphæð þessari er náð, og má aldrei úr því skerða svo höfuðstólinn, að 1000 rdl. verði ekki eptir, hvar á móti verja má til útgaldanna vöxtunum af þessari upphæð og, ef meiri er safnað og sett á vöxtu, þá einnig þeim parti af höfuðstólinum, sem er yfir 1000 rdl., ef þess hykir þórf, þó svo að atið sé kostað kappsum, að auka sjóðinn svo mikið, sem unnt er, jafnvel eptir að hann hefur náð 1000 rdl. upphæð. Ennremur hefur reglugjörðin ákvæðið, að stjórnarnefnd skuli vera fyrir sjóðinum, og eiga í nefnd þeirri að vera bæjarfógetinn í Reykjavík, dómkirkjupresturinn, einn af Reykjavíkur bæjarfulltrúum, sem þeir kjósa sjálft úr flokki sínum, sýslumaðurinn og pröfasturinn í Gullbríngu- og Kjósar-sýslum, og annar upplýstur maður úr þeiri sýslu, sem amtið út nefnir. Þessari nefnd er falíð að ákvæða, hverjum eigi að veita styrk úr sjóðnum og hvað mikinn, hvað miklu af tekjunum skuli verja til útgaldanna og hvað mikið skuli setja á vöxtu. Þess má og enn geta, að þó sjóðurinn sé, eins og fyr er sagt, einkum ætlaður til styrktar handa ekkjum og börnum drukknaðra fiskimanna, þá er þó í reglugjörðinni svo fyrir skipað, að ef tekjur sjóðsins hrókkva til, megi einnig veita fátækum fiskimönnum í ofannefndum umdænum, sem kunna við áfallandi óhapp að missa í sjóinn skipastól sinn eða veildarfæri, styrk nokkurn til að útvega sér ný skip, báta eða veildarfæri.

Sjóður þessi er nú orðinn að upphæð 677 rdl. 90 sk., og á þannig nokkuð lángt eptir að ná þeim 1000 rdl., sem sambærmt reglugjörðinni eiga að vera til, aður en hann geti farið í verkinu að vinna að augnamiði sínu. Það þarf ekki að skýra fyrir mönnum, hversu gagnlegur þvískur sjóður getur verið fyrir fiskimenn, og hin minnisstædu og sorglegu dæmi, sem aptur og aptur hafa komið fram og það seinast í fyrra vetur, þar sem að menn hafa að morgni dags róið til fiskjar, hér af nesjunum í sæmilegu veðri, en fjöldi af þeim vegna áfállanda ofsavíðris aldrei komið að landi aptur, og þar við margar konur orðið ekkjur og mörg börn fóðurlaus, hljóta að vekja alvarlegan athuga manna á því, hversu mikið er varið í fyrir fiskimanninn og hversu mikla huggun það getur veitt honum, að hafa vissu um, að eptirlifandi konu og börnum hans muni verða nokkurnveginn borgið, ef hann skyldi verða fyrir sömu forlögum, sem svo opt hafa óvörum fyrirhitt marga góða sjómenn aður. Sílki áfalli má búast við, þegar minnst vonum varir, og oss, sem nú erum stjórnarmenn þess umrædda sjóðs, hefur því þótt ástæða til að vekja athygli manna á því, hve æskilegt það væri, ef sjóður þessi gæti sem fyrst farið að verka til þess gagns, sem honum er ætlað, og hvort ekki sé tilefni til að skjóta saman til hans í þessu augnamiði, svo hann nái nú þegar að minnsta kosti þeirri ákvæðnu 1000 rdl. upphæð. Vér erum fullvissir um, að þessi skoðun vor muni finna góðan rím, ekki einungis hjá fiskimönnum sjálfum í þessum umdænum, sem hlýtur að vera mest annt um þetta málefni, og hjá innibúum þeirra annara umdæma, frá hverjum eru á ári hverju sendir híngáð menn til sjórðra og sem eptir áðursögðu njóta góðs af sjóðnum jafnt og hinir, sem búa hér syðra, heldur einnig hjá þeim mörgu öðrum bæði embættismönnum, kaupmönnum og bændum, sem bæði 1830 og síðar hafa sýnt fúsán og mannkærlegan vilja til að aflætta neyð munadarleysingja þeirra, sem sjóðinn hafi svípt vofeislega forstöðumönnum sínum.

Vér bjóðum því nú eðallyndum mönnum meðal landa vorra til samskota handa sjóði þessum í því augnamiði, að hann geti sem fyrst orðið að því gagni, sem konungur hefir tilætlæzt með úrskurði 24. júní 1840, og biðjum þá, sem vilja gefa gaum þessari upphvatningu, að rita hér á, hvað mikið heir vilji gefa, svo og nöfn sín og heimili. Hverr er sjálfráður að gefa svo mikið og lítið til þessarar stiptunar sem vill; allt er tekið með þökkum; en heir sem hafa efni og vilja til að gefa í meira lagi, heir gefa margfaldlega, því heirra gjafir bera ávöxt árlega; sömuleiðis er því hakklátlega tekið, vilji sumir heldur losa þessari stiptun árlegum styrk og esna síðan. Þar eð tilgángurinn er að gjafir þær, sem inn koma, verði settar á vöxtu og heim bætt við höfuðstólinn, er það æskilegast að gjafirnar yrðu greiddar í peningum, en engu að síður verður samt eins veitt móttaka því, sem menn kynnu að vilja láta í tó af söngum sínum og leggja í því skyni inn hjá kaupmönnum hér syðra, og treystir nefndin því að öðru leyti, að heir sem eru öðrum fremri meðal fiskimanna og, í sveitunum, prestar og hreppstjórar, aðstoði nefndina með því að safna undirskriptum undir boðsbréfinn, taka við gjöfunum og koma þeim á framsfari. Boðsbréfin og gjafirnar eru menn beðnir að senda á sínum tíma til gjaldkera nefndarinnar, sem nú er Cancellíráð, land- og bæjarfógeti V. Finsen, og mun síðar verða í dagblöðnum skýrt frá upphæð gjafanna og nöfnum gefendanna, eins og að öðru leyti reikningur óða skýrsla um fjárhag sjóðsins mun framvegis verða árlega auglystur.

Í stjórnarfnd sjóðsins handa ekkjum og börnum drukknadra fiskimanna úr Reykjavík og Gullbringu og Kjósar sýslum, 22. dag marzm. 1855.

Á. Helgason. A. Baumann. Ó. Pálsson. Sigurður Íngjaldsson. Th. Johnsen. V. Finsen.

Nöfn og stétt gefendanna.	Heimili.	Hverjum gjöfin verður afhent eða hvar innlögð.	Hvað mikið gefið er.
Bondi G. Egarsen húsm.	St. húsm.	Til Sigr. Björns	= 16/-
+ Hruggliði B. Guðmundss.	Hjáðanek.	Sílfar.	2/- 90--
+ Bondi B. Þórunn Sigurðsson	Arnarskotti	Til Hruggliði " - 16 -	
+ - - Guðmundur Ólafsson	a/ Harnraði	Til Hruggliði. B.	" - 32 -
+ - - Ólafur Ólafsson	Yárdileik.	Borgad til Hruggliði	" 16
Olafr Ólafsson	Lundum.		
Bondi - - Jósef Þorðarson	Stóru gróf	Borg til Hruggliði	32
Bondi - - Guðmundur Guðmundsson	Guðfarkoti	Borgad til Hruggliði	4
- " - Salamou Tríggvi	Kadalykða	Til Graparlos	12
- " - Wighus Þorvaldsson	Anifelli	Til Hruggliði	6
- " - Þóldi Magnússon Skemmu			8
- " - Eiríkur Þórir Guðnabocka			12
- - Guðmundur Jónsson Harnraði			16
- " - Eiríkur Þórisson Guðnabokka			10
- " - Þóras Jóns Þóra Arnarhófss.			16/-
- " - Þóras Jóns Þóra Arnarhófss.			16/-
Prestur E. L. Enevoldsen - Hafnarholci	Borgarlið Hryppsh.	10/-	

Nöfn og stétt gefendanna.	Heimili.	Hverjum gjöslin verður af- hent eða hvar innlögð.	Hvað mikið gefið er.
Bondu Valdi Stein dorsson	Moðutunni borgarhlíðar	Sláttar	5 - 12 2
- Steffan Ólafsson Melkosi		"	16.
Porbjörn Ólafsson	Steinum borgarhlíðar	"	32
Gúni Jónsson	Steggiúlak		16
		108	5 - 84
borð af Mr O. Palsson		17.86	
		<u>W. Þóressen</u>	
			8 372 112 84

Nöfn og stétt gefendanna.	Heimili.	Hverjum gjöflin verður af-hent eða hvar innlögð.	Hvað mikil gefið er.

Prentað í prentsmiðju Íslands, hjá E. Þórðarsyni 1855.

Selgværnarneins Enkekaup Credit

Afri Reyming tilgode 16-91^s

1856.

Inn 31. fra Jon Kjeldsson Sigurðarson 3 - -
fra Khr. M. Wagner 8-32.
fra J. M. Wagner - 6 - -

Rdk 34-27

+ frætt Hallgrímsson - 6 - -

Reykjavík 19 Júní 1856
Betalt. *M. W. Birring*

au 26-75 24-43.

8-80

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur